உ

கணபதி துணை

திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதி

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

ஐந்தாம் பதிப்பு

இதன்விலை அணா உ

(Copyright Reserved.)

1882

தரிக்கணந்தங்கலைநீள்சடைக்கைக்கனற்சங்கரனந்
தரிக்கணந்தங்கலைநீதிகள்சாற்றரன்றந்தநற்கந்
தரிக்கணந்தங்கலைநீர்ச்செய்க்கணுஞ்செந்திலான்தளையா
தரிக்கணந்தங்கலைநீத்திழந்தேங்கரச்சங்கங்களே.

(இ-ள்) தரிக்க நந்து அம் கலை நீள் சடைக் கைக்கனற் சங்கரன் - தன்னைச் சூடிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் ஆக்கம் பெற்ற அழகிய சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும் கையிலேபொருந்திய அக்கினியையுமுடைய சங்கரரும்—அந்தரிக்கு அனந்தம் கலை நீதிகள் சாற்று அரன் - உமாதேவிக்கு முடிவில்லாத சாஸ்திர மார்க்கங்களை உபதேசித்த சங்காரகர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன்—தந்த நற் கந்தா - பெற்ற நன்மையையுடைய கந்தசுவாமியாகியும்,—இக்கு அனம் தங்கு அலை நீர்ச் செய்க்கண் ஆம் செந்திலான் - கரும்புகளானவை அன்னங்கள் இருக்கின்ற அலையையுடைய ஜலம் பொருந்திய வயல்களிலே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய—தளை ஆதரிக்க - மாலையை விரும்பின மாத்திரத்தில்,—நந்தம் கலை நீத்துக் கரச்சங்கங்கள் இழந்தேம் - நம்முடைய வஸ்திரத்தை நீங்கிக் கையிலிருந்த சங்கவளையல்களை இழந்தனம் எ-று [முருகக்கடவுள் பவனி வருதல் கண்டு மால் கொண்டு வஸ்திரமும் வளையலுமிழந்து நின்ற மகளிர் சொல்லியது] (௪௦)

சங்கரியக்கநிகாத்தநின்றாதைதகையதென்னச்
சங்கரியக்கரிறைஞ்செழிற்செந்திற்சடானனக்குச்
சங்கரியக்கதிர்தாணிசைகின்றசரணத்திறுற
சங்கரியக்கண்டதேயெற்செறியந்தகற்சினந்தே

(இ-ள்) சங்கரி அக்கம் நிகாத்த நின் தாதை தகையது என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய பிதாவாகிய பரமசிவனது செய்கையைப்போல,—சங்கு அரி

யக்கர் இறைஞ்சு எழிற் செந்திற் சடானன - சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் ஆறு திருமுகங்களையுடையவரே,— கருச்சம் கரியக் கதிர் இசைகின்ற சரணத்தினால் சங்கரி - தாமரைமலரும் கருகும்படியாக ஒளி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத்தினாற்கொன்றருளும்—அக்கணத்தே எற்செறி அந்தகற்சினந்து - அந்தக்கணத்தே என்னைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து என்று இயமனைக் கோபித்துக் கொன்றருளுமென்க கூட்டுக (௧௮)

தகரனலங்கநிறைநிறத்தான்செந்திற்றந்தைசங்கேய்ந்
தகரனலங்கனளினத்தன்றாழளகந்
தகநலங்கடாநின்றசத்தியன்றாளெனினந்
தகரனலங்கனன்றுவெனச்சீறிட்டதக்கரன்றே

(இ - ள்) தகரன்-மேடவாகனத்தையுடையவராகியும்,— நலங்கம் நிறைநிறத்தான் - நன்மையாகிய திருமேனியிலே நிறைந்த வண்ணத்தையுடையவராகியும்,—செந்திற்றந்தை - திருச்செந்தூரில் வாழும் பிதாவாகியும்,—சங்கு ஏய்ந்த கரன் அலங்கல் நளினத்தன் தாழ - சங்கு பொருந்திய கையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த தாமரையாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அளகம் தக நலங்கள் தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர்ச்சாந்தாலாகிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியாகிய தெய்வயானையையுடையவராகியுமிருக்கின்ற கந்தசுவாமியினுடைய—தாளெனின் - பாதமென்பேறுயின்,—அந்தகா அனலம் கனன்றுவெனச் சீறிட்ட தக்கரன்று - யமனானவன் வடவாமுகாக்கினி சுவாலித்தாற்போலக் கோபித்தற்குத் தக்கவரல்லர் என்றவாறு (௧௯)

தக்கணத்திண்டற்றணித்தானயனற்றனக்கிசந்
தக்கணத்திகிரிக்கரற்குக்கங்கடந்தளிக்கத்

தக்கனகத்தியனையாளியென் னெஞ்சத்தாஞ்சலசத்
தக்கனக்கத்தினகரன்றன்செந்திலைச்சந்திக்கவே

(இ - ள்) தக்கன் அகத்தின் அடல் தணித்தான் (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமையை அடக்கிய உருத்திரமூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயன் றன் கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சந்தக் கனகத் திகிரிக் கரன் ஆக்கங்கள் - அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சக்கரத்தைத் தரித்த கையையுடைய விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்—தந்து அளிக்கத் தக்கன் - தந்து காக்கத்தக்கவர்—அகத்தியனை ஆளி - அகஸ்தியமகாமுனிவரை ஆண்டருளினவரும்—என் நெஞ்சத் தாம் சலசம் தக்க நக்கு அத்தினகரன் - என்னிதயமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராகி விளங்குகின்ற அம்தஞானசூரியருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின் - தம்முடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில் எ-று. முருகக்கடவுளானவர் தம்முடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக. (௨௦)

சந்தத்தனத்திகடந்திறத்தாசைதலத்தினிச்சை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியன்றனதிலிற்சோ
சந்தத்தனத்தியதளான்றனயதடக்கயலக்கு
சந்தத்தனத்தினினங்கிழிச்செந்திற்றங்கினன்கே

(இ - ள்) சந்தத் தனத்திகள் தம் திறத்து ஆசை - சந்தனத்தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும்—தலத்தின் இச்சை - மண்ணில் வைக்கப்படும் ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின் நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தாரும்,—அடியன் றனது இல் இல் சந்து சோ அத்தன் அசதி அதளான் தனய - தமதடியாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மனைவி

யாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயல் கஞ்சம் தத்த நத்தினினம் கீழ் இழி செந்தில் தங்கினற்கு - பெரிய கயன்மச்சங்கள் தாமரைமலரிலே பாய (அதினமேற்றுயின்ற) சங்குக்கூட்டங்கள் கீழேயிறங்கப்பெற்ற உமமுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்பமொசையையும் பொன்னிலேறுமாசையையும் தீரத்தருளுமெனக்கூட்டுக (உக)

தங்கச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார
தங்கச்சிநகரநேயாதனயனறனக்கினிதார
தங்கச்சினகரநீளசெந்திநாட்டிற்றனகரிதந
தங்கச்சினகராநற்கனனெனனணங்கடையலாக்கே

(இ - ள) தங்கு அச்சின அகரம நேராக் கலந்து இசசகம நிறைந்தார - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகரமாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்களதோறும பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும—தம கச்சி நகரம நேயா - தமமுடைய காஞ்சிபுரத்தில விருப்பத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய—தனயன றனக்கு இனிதாம - குமாரராகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்கச சினகரம நீள செந்தில நாட்டில - பொன்னாலாய கோயிலானது உயர்ந்திருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத தன்னிடத்துடைய நாட்டின்கண்ணே—கரி தந்தத தனம கச்சில நகர நற்கனன் என் நங்கள தையலாக்கு - யானைக்கோட்டைப்போலும் தனங்கள கச்சுளளே நினறும பிதுங்குதற்கு நலல கனம யாது காரணததாலுண்டாயது எங்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ-று. பாங்கியே நீ சொல்லெனபது எஞ்சிநின்றது [செவிலி தலைவியினது முலையிறுமாப்பைக் கண்டையுற்றுப் பாங்கியை வினவல்]

உ

கணபதி துணை

திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்

காப்பு

கொற்றவருணைநின்றன்றுழக்கியகொக்குருவைச்
செற்றவருணையன்னசெவ்வேற்படைச்செந்திலாசற்கு
முற்றவருணையந்தாதியென்றுமுதிர்மதப்போ
பெற்றவருணையானனத்தாதியைப்பேசுவனே

(இதன்பதப்பொருள்) அன்று கொற்ற வருணை நின்று உழக்கிய கொக்குருவைச் செற்ற - (யுத்தஞ்செய்த) அக்காலத்து வெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனை (கடலிடத்தே) நின்று கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபதுமனைக் கொன்ற— அருணை அன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலாக்கு சூரியனைப்போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய திருச்செந்தூரில்வாழும் முருகக்கடவுளுக்கு—வருணை அந்தாதி முற்ற - (நான் பாடத்தொடங்கும்) வர்ணனையையுடைய இந்நிரோட்டகயமகவந்தாதியானது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்டு,—என்றும் முதிர் மதப்போ பெற்ற அருள் நனை - எக்காலத்தும்முதிர்ந்த மதநீரென்று (உலகத்தார் சொல்லும்) பெயரைப் படைத்த அருள்வெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற— ஆனனத்து ஆதியைப் பேசுவன் - யானைமுகத்தையுடைய கணபதியை (யான்) துதிப்பேன் என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அந்தாதியானது முடியும்பொருட்டுக் கணபதியைத் துதிப்பேனெனக் கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும்

யமகமுமாகப் பாடப்படும் அந்தாதி. நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற் பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் வாராமற் பாடப்படுவது. யமகமாவது அடி முதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்து முதற் பத்தெழுத்தீறாக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது. இப்பிரபந்தத்தின் முதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கெனக் கண்டுகொள்க. திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழிந்து இரண்டெழுத்து முதற் பன்னிரண்டெழுத்தீறாக ஓரடி போல நான்கடியும் பாடப்படுவது.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத்தெழிற்செந்தி லின்றடைந்
யானைக்கண் டங்கரி யறக்கக் கயிலையையேத்தத் தகை [ந்தே
யானைக்கண் டங்கரிசேரண்டிக்காக்கின்றக்கீந்நலிசை
யானைக்கண் டங்கரிதாகியசீக்கதியெய்தினனே

(இ - ள்) யானைக்கண் தங்கு அரி சென்று ஏத்து எழிற் செந்தில் இன்று அடைந்து - வெள்ளையானையின்மேல் இருக்கின்ற இந்திரன் போய்த் துதிக்கும் அழகினையுடைய திருச்செந்தூரை இன்றைக்குச் சேர்ந்து,—யான் - நான்—ஐக்கண்டம் கரியற்கு - அழகையுடைய கழுத்துக் கரிதாகப்பெற்ற[illegible]—ஆம் கயிலையை ஏத்த தகை ஏன ஐக்கு - அழகிய கைலாசகிரியைப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும்—அண்டம் கரி சேர் எண்ணம் ஈக்கு ஆகின்றக்கு - அண்டங்களையும் அட்டகஜங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குகளையும் சிருட்டித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—ஈந்த நல் இசையானைக் கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து,—அங்கு அரிதாகிய சீக்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்கும் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோக்ஷத்தையடைந்தேன். எ-று. நான

இன்னந்தியங்கிநிகர்த்தசெங்கேழன்கையீரிரண்டா
யின்னந்தியங்கிரியைச்சிலையாக்கித்தன்சேயெழிற்செய்
யின்னந்தியங்கியிருங்கஞ்சஞ்சேர்செந்திலெந்தைதலை
யின்னந்தியங்கிசையக்கதியீந்தனனென்றனக்கே

(இ - ள்) இன் அந்தி அங்கி நிகர்த்த செங்கேழன் - இனிதாகிய செவ்வானத்தையும் அக்கினியையும் போன்ற செந்நிறத்தையுடையவராகியும்,—கை ஈரிரண்டு ஆய இன் நந்தி அம் கிரியைச் சிலையாக்கித்தன் சேய் - நான்கு கைகளையுடைய மாதாவையில்லாத நந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும் அழகையுடைய மகாமேருமலையை வில்லாகக்கொண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—எழிற்செய்யில் நந்து இயங்கி இருங் கஞ்சம் சேர் செந்தில் எந்தை - அழகைப்பொருந்திய வயல்களிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளானவர்,—தலையின் நந்தி அங்கு இசைய - பாசத்தினுறக்கெட்டுலைந்து அந்தஸ்தலத்தினைக் கணமே சேர,—என்றனக்குக் கதி ஈந்தனன் - எனக்கு மோக்ஷத்தைத் தந்தருளினார். எ-று. (௧௪)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகங்காளன்றனயனங்கந்
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கிளையன்றளிரெழிற்சந்
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலின்றசேயச்சயிலங்கை
தனக்கடங்காணின்ச்சாரிலையண்ணாற்றணியிலே

(இ - ள்) தனக்கு அடங்கா எயில் செற்ற கங்காளன் தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய மும்மதில்களையும் அழித்த முழுவெலும்பையணிந்த பரமசிவனுடைய குமாரரும்,—அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்—அக் கடம் கார் இழி தந்திக்கு இளையன் - அந்த மதமானது

காதினின்றும் சொரிகின்ற யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்குத் தம்பியும்,—தளிர் எழில் சந்தனக் கடம் கா நிறை செந்திலில் நற்சேய் - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்தனமரங்களின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இளையோருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமியினது—சயில நங்கை தனக்கடம் காணின் - மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக் காண்பாராயின்,—அண்ணல் தரணியில் நச்சார் இலை - தலைவனே, இப்பூமியின்கண்ணே விரும்பாதாரில்லை எ-று (கரு)

தரணியனையநிறத்தண்ணலாரிரந்தன்றளந்த
தரணியனயனிறைஞ்சயிலார்நற்றனிச்சிலையார்
தரணியனையனகனையந்தரிதந்திடுகந்
தரணியனையனெஞ்சேயலாத்தாள்கடரித்திறைஞ்சே

(இ - ள்) தரணி அனைய நிறத்து அண்ணலார் - சூரியனைப்போன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும்,—அன்று இரந்து அளந்த தரணியன் அயன் இறைஞ்சு அயிலார் - அக்காலத்து யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தையுடையவராகியும்,—நல் தனிச் சிலையார் தரணியன் ஐ அனகன் அனை அந்தரி தந்திடு கந்தர் - நல்ல ஒப்பில்லாத வில்லாகிய மலையையுடையவரும் அழகினையுடைய மலரகிதருமாகிய பரமசிவனைச்சேர்ந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளே—அணி அல-(நமக்குப்)பெருமைபொருந்திய அரணாயிருக்கின்றார்,—நெஞ்சே நையல் - மனமே, நீ வருந்தாதே,—அலாத் தாள்கள் தரித்து இறைஞ்சு- அவருடைய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைத் தாங்கி வணங்கு. எ-று. அலவென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு "இரவுமிருளு மிரும்பின் பெயரு—மெயிலு மிரவியு மலவெனலாகும்" என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கசு)

தங்கந்தனங்களடையத்தனியெனைத்தள்ளியங்கே
தங்கந்தனங்கடாசசென்றனரறிந்தாரிலைகா
தங்கந்தனங்களலாகக்கஞரெழிற்றண்செந்திலார்
தங்கந்தனங்கர்காசெக்காசெயசஞ்சலத்தினையே

(இ - ள்) தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத்த ள்ளி - என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத் தனியாக என்னை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து—அங்கே தங்கு அம் தனங்கள் தரச் சென்றனர் - (தாம் போன) அவ்வி டத்தில் இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரு ம்பொருட்டுப்போன என்னுடைய நாயகர்—காதம் கந்தம் நம் கள் அலர் காகக்கஞ் ஆர் எழில் தண் செந்திலார் தம் கந் தன் - ஓர்காததூரம் மணம்வீசுகின்ற நமமுடைய தேன் பொருந்திய பூக்கள் நந்தனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப் பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகர் செக்கர் செய சஞ்சலத்தினை அறிந்தாரிலை - திருமேனியைப் போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துக்கத்தை உணர்ந்தாரில்லை எ-று [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைக் கண்டிரங்கல.] (ரு)

சலந்தரனுகந்தரித்தார்தந்தா தன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனுகந்தரைநடந்தாலெனச்சார்ந்ததண்டன்
சலந்தரனுகந்தளரச்செற்றூர்தனயன்றலஞ்ச
சலந்தரனுகந்தனக்கிறைசோசெந்திற்சார்ந்திடற்கே.

(இ - ள்) சலம் தரம் நாகம் தரித்தார் - கங்கையையுந் தலைமாலையையும் சர்ப்பத்தையும் தரித்தவரும்,—தம தாதன்ற னதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க் கண்டேயரிடத்திலே துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு— நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சார்ந்த தண்டன் - யானையா

ணது பூமியிலே நடந்தாறபோலச சோநத இயமனையும—சல ந்தரன ஆகம தளரச செறறா தனயன-சலநதரனையும உடல ஞ்சோருமபடி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரா கியும—தாம நாகந தனககு இறை சோ செநதில தலம சாாந திடறகு நசசலம - மேனமையையுடைய மலைகளுககுத தலைவ ராகியுமிருககினற முருககககடவுள வீறறிருககுந திருசசெநதூ ராகிய தலததையடைதறகு யாம விருமபினோமிலலை எ-று

சீாரஙகஞசஙகரிகட்கிசசிததேயநதகைசசஙகரனா
சாரஙகஞசஙகரிதாஞசககரஙகையிறறுஙகினன்சேய
சாரஙகஞசஙகரியாநணணினாககநதததநதிரததா
சாரஙகஞசஙகரிதேயெனசசெயநினசரணடநததே

(இ - ள) சாரஙகம சஙகரி கட்கு இசசிதது ஏயநத கைச சஙகரனா - மானனது உமாதேவியினது கணணினதழுககு விருமபிவநதிருநதாறபோலப பொருநதிய கையையுடைய சஙகரரும—சாரஙகம சஙகு அரிதாம சககரம கையில தாஙகி னன் சேய சார அஙகம சஙகரியா நணணினாககு-சார்ஙகமெ னனும விலலையும சஙகையும அரிதாகிய சககரததையும் கையிலே தரிதத விஷணுமூாததியுடைய புதலவனாகிய மன்ம தனுடைய பொருநதிய உடலததைககொனறு (முனபோல யோகதது) இருநதவருமாகிய பரமசிவனுககு—அநதத தநதி ரதது ஆசாரம - வேதததின முடிவாகிய சைவாகமததினது சீலததை—கஞசம கரிதேயெனச செய நினசரண் தநதது - செநதாமரைமலரும கரிதெனறு சொலலும்படி செயகின்ற உமமுடைய பாதமகொடுததது எ-று. இரணடாமடியிலே சாரஙகமெனபது எதுகைநோககிச சாரஙகமென ஒரகரம விரியபபெறறு நின்றது (எ)

தந்தனஞசஙகையணிகராசோககததடஙகணலை
தநதனஞசஙகையலரென்செயயாடஙகசசறசனாநித

தாநதனஞசஙகையகலறநதிசெநதிறசாகதனித
தநதனஞசஙகையநகணிணையனறருடடாறகே

(இ - ள) சஙகை அணி கரா தம தனம சோககத தடங கண அலைதநதனம - சஙகுவளையலையணிநத கையினையுடைய பெணகள தஙகள முலைகளிலே புணாககக அவாகளுடைய விசாலமாகிய கணகளினுலே யாம அலைநதோம —சம கை - (இனி அவாகளோடனுபவிககுரு) சுகததை நீ வெறுதது விடு,—அலா என - (இதனுலுணடாகும) பழிமொழி நமககு என?—செயபாள் தஙகச சறசனா நிததம தனம சஙகை அகல அறநதா - இலககுமி வசிககச சனமாாககமுடைய சனஙக ளுககு எபபொழுதுநதிரவியஙகளை ஐயம நீஙகிய தருமநெறி யிலே கொடு —தனிததநதன அஞசு அஙகை அநகண இணை யன நற்ருள தாறகுச செநதில சாாக - ஒறறைககொமபினை யுடையவரும ஐநதாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமிலலா தவருமாகிய விநாயககடவுளுடைய தமபியாராகிய சுபபிரம ணியசுவாமியானவர் தமமுடைய நனமையாகிய பாதங்களை நமககுத தருமபொருட்டு அவா வீறறிருககுந திருசசெநதூரை அடை எ-று (அ)

தாஙகனநதாரனணியேறறெழிறசெநதிறறநதைநிரந
தாஙகனந்தாரகநாடினென்றேநினைசததியாந
தாஙகணநதாரநகரீசாசேய்கிரிததையலாககந
தாஙகனந்தாரளகஞசிறறிடைசலசஙகணகளே

(இ - ள) தாஙகம நநது ஆரவ நனி ஏறறு எழிறசெந தில தநதை - கடறறிரைகள சஙகுகளை மதிலினமேலே மிக ஏறறுகினற அழகையுடைய திருசசெநதூரில வீறறிருககும பிதாவாகியும,—நிரநதரம் தாரகம நாடின் கனம எனறு நினை சததியா அநதரஙகம் நநதார் - எககாலததும பிரமஸ்வரூப ததை விசாரிககில நமககு மேன்மையாகுமெனறு நினைககி

ன்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய அந்தரங்கத்திலே கெடுதலின்றி விளங்குகின்றவரும்,—அங்கா ஈசா - ஆணவமில்லாதவருமாகிய பரமசிவனுடைய—சேய கிரீட தையலர்க்கு - குமாரராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—தார அளகம கனம - மாலையையுடைய அளகமானது மேகத்தைப் போலும்,—சிற்றிடை அந்தரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்,—கண்கள் சலசம - கண்களானவை செந்தாமரைமலரைப்போலும் எ-று [தலைவியின்தவயவம் புகழ்தல] (௯)

சங்கங்களங்கழனிக்கரைசோசெந்திறறங்கினநஞ்
சங்கங்களங்கரநணணரனசேயெய்தச்சாரந்தனஞ்சற
சங்கங்களங்கனியைநிகாதணடதரறகினிய
சங்கங்களங்கரெனநின்றயாங்கணெஞ்சங்கரைந்தே

(இ - ள) சங்கங்கள அம கழனிக்கரை சோ செந்தில தங்கினம - சங்குகள அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரினகண இருந்தனம,—நஞ்சம கம கஎம் கரம நண அரன சேய் எய்த - நஞ்சும தலையும கழுத்திலுங கையிலும இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சறசங்கம சாரந்தனம - சற்சங்கத்தைச சோந்தோம;—களங்கனியை நிகா தணடதரறகு இனி அசங்கம - களாப்பழத்தைப்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம,—களங்கரென நின்ற யாங்கள நெஞ்சம கரைந்து - குற்றத்தையுடையவாகளாய நின்ற நாங்கள மனம உருகி. எ-று நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக (௧0)

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்டரனுர்தந்தகந்தரழ
கரத்தரிக்கங்கணங்கணடசெய்சசெந்திலெங்காங்கெயர்சா
கரத்தரிக்கங்கணங்கட்கயனாகெழிறகாசணிசே
கரத்தரிக்கங்கணங்கற்றிடத்தாங்கினர்கைசசத்தியே.

சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து மோக்ஷத்தை யடைந்தேனெனக் கூட்டுக (௪)

தினகரனந்தன் னிலங்காநின்றசெய்யநற்செந்
தினகரனந்தநிதியாயினனடற்சீரயிலேந்
தினகரனந்தகனைச்செற்றதாளாதிகழ்கனகா
தினகரனந்தநடனாதனயனென்சிந்தையனே

(இ-ள்) தினகரன் நந்த நனி இலங்காநின்ற செய்ய நற்செந்தில் நகரன - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரகாசிக்கின்ற செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னும் நகரத்தையுடையவரும் — நந்தம் நிதியாயினன - நம்முடைய செல்வமாயினவரும் — அடற்சீர் அயில் ஏந்தின கரன - வலிமையையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையுடையவரும், — அந்தகனைச் செற்ற தாளா திகழ் கன காதில நகா அனந்தன் நடனா தனயன - இயமனை வதைத்த பாதங்களையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரத்தையுடைய செவிகளிலே அசைகின்ற அனந்தனாகிய குண்டலத்தையுடைய நடேசராகியு மிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய குமாரருமாகிய முருகக்கடவுளானவர் — என் சிந்தையன - என் மனத்தின்கண் இருக்கின்றனர் எ-று (௨)

சிந்தனையாகத்திசையந்தணர்க்கிறைசேரகங்க
சிந்தனையாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிந்தனையாகத்திடையியைந்தான்றந்தசேயளியாற்
சிந்தனையாகத்தநற்செந்திலாயனைச்சேர்ந்தனனே

(இ-ள்) சிந்தனை யாகத்து இசை அந்தணர்க்கு இறை - தங்கள் மனமானது வேள்வியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற பிராமணர்கட்குத் தலைவரே, — சேர் அகம் கசிந்து அனையாகத் தரை அளித்தாள - பொருந்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்பூமியைப் பெற்ற உமாதேவியையும் — சென்று தரை இரந்த

சிந்தனை - (மாவலிச்சக்கிரவாத்தியிடத்திலே) போய்ப்பூமியை யாசித்த வாமனரூபத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்— ஆகத்தினிடை இயைந்தான் தந்த சேய - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதியும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரே,—அளியால சிந்து அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரே,—கந்த - கருததரவே, —நற்செந்திலாய - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச்சேர்ந்தனன் - உம்மை (யான் வந்து) அடைந்தேன் எ-று எனனைக் காத்துக்கொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அனனை நினனை என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன (௩)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
தனத்தலங்காரநிகழரங்காடச்செய்தனனினயத்
தனத்தலங்காரதராயியங்கத்தக்கதணசெந்திறகந்
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திடத்தங்கினனே

(இ - ள்) தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியா - முலையினிடத்து அசைகின்ற முத்துமாலைகள் நிறையப்பெற்ற பெண்கள்—அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட - ஆகாயத்திலே அசைகின்ற கொடிகளையுடைய அழகு விளங்குகின்ற சபையின்கண்ணே நடிக்கவும்,—செய்தனனின நயத்த நத்து அலம் கார அதராய இயங்கத் தக்க தண செந்தில கந்தன - வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சாலிலே திறகின்ற சலமானது வழியாக அதினூர்ந்து செல்லவுந்தக்க குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமியானவா—அத்தலம் காரனையான அயன் ஏத்திடத் தங்கினன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகமபோலும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருந்துதிக்க இருந்தருளினா. எ-று. அலம் ஆகுபெயர். (௪)

(இ - ள) காரதது அரிக கஙகணம கட்டு அரனா தநத காதா - கையிலே சாபபமாகிய கடகததைக கடடிய பரமசிவன பெறற கநதசுவாமியும,—அழகா - அழகையுடையவரும,—அததா - பிதாவும,—இககு அஙகணம கணட செயச செநதில எஙகாஙகெயா - கருமபுகள சேறறினிடதது உணடாகபபெறற வயலகளையுடைய திருசசெநதூரில வீறறிருககினற நமமுடைய காஙகேயருமாகிய முருககககடவுளானவா—சாகாரதது அரிககு - திருப்பாறகடலிலே நிததிரைசெயகினற விஷ்ணுமூாததிககும,—அம கணஙகட்கு - அழகிய (தேவா... தலிய) கணஙகளுககும,—அயனாககு - பிரமதேவருக...—எழிறகாசு அணி சேகாரதது அரிககு - அழகையுடை... இரததினஙகளால அலஙகரிககபபடட முடியையுடை... இநதிரனுககும,—அஙகு அணஙகு அறறிட - அவவிடத்தே (சூரன முதலிய அசுராகளாலுணடாகிய) வருததம் நீஙகு...பொருட்டு—கைசசததி தாஙகினா - கையினகணணே ...வேலாயுததைத தரிததருளினா எ-று காஙகேயரெனபது காஙகெயரெனக குறுககலவிகாரம பெறறு...றது. (கக)

சததிககரத்தன...சேயஙகததினைத்தநதனனற
சததிககரத...நககசசிலைபாளிதனருளிணைசே
சததிககரததனகததியைநதேததரனறநதகதிச
சததிககரததனகசெநதிலாய்கினசரணசரணே

(இ - ள்) சததிக கரததன் அகச சேய அஙகததினைத தநதனன - வலிமையையுடைய முதலையினது வயிறறினுளளே புகுநத பிராமணபபிளளையினுடைய உடமபை (சுநதரமூாததி நாயனருடைய திருபபதிகததின பொருடடு) அழைததுககொடுததவரும—நல சததிககு அரததன—நனமையாகிய (தமதிடப்பாதியிலிருககும) உமாதேவிககு (வலபபாதியிலே) சிவநதரூபமாக விளஙகுகின்றவரும்,—நகச் சிலை ஆளி - மகாமேரும

V. B. SUBRAMANYA SARMA TAMIL PANDIT

லையை வில்லாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளிணை - தம்முடைய இரண்டு பாதங்களையும்—நேசத்து இக்கா அந்தன் அகத்து இசைந்து வைத்து அரன் தந்த - அன்பினைக் கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துதிக்கின்ற சங்காரகர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிர்ச் சத்திக் கரத்து அனக - கிரணத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மலமுத்தரே,—செந்திலாய - திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நின் சரணே சரணம்-உம்முடைய பாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ-று ()

சரித்தங்கையாரக்கலன்றந்தனந்தரித்தாரநரகே
சரித்தங்கையாரக்கரிடத்தினார்தந்தனசெந்தினே
சரித்தங்கையாரக்கணத்தினலைத்தலசரந்தஞ்சிரச
சரித்தங்கையாரக்கசிந்திசைக்கின்றதகையினார்க்கே

(இ - ள்) சரித்தம் கை ஆரக் கலன் தம் தனம் தரித்தசார நரகேசரி தங்கையார் இடத்தினார் - வளையலைத் தமது கையிலும் முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முலையிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தங்கையாருமாகிய உமாதேவியார் பொருந்திய வாமபாகத்தையுடையவராகிய—அக்கார் தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தண் செந்தில் நேசர் - குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார் - இன்பத்தை விருந்து செய்வார்,—அக்கணத்து இன்னல் கைத்தல் சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல் சத்தியம்,—தம் சீர் சரிதம் கை ஆரக் கசிந்து இசைக்கின்ற தகையினார்க்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிந்து சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. எ-று முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார் துன்பத்தையொழித்தல் சத்தியமெனக் கூட்டுக (௧௫)

அலரிநனந்தலையாழிகண்டாங்குசசிகியினிடை
யலரினனந்நிகரயிலானசெந்திலாயிழையை
யலரினனந்தநினைநிலந்தேர்ந்ததற்கன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலறகிடனெஞ்சழிகின்றதே.

(இ - ள்.) ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு - சமுத்திரத்தினது நடுவிலே சூரியனை தோன்றினாற்போல—சிகியினிடை அலர் இனன் - மயிலவாகனத்திலே விளங்குகின்ற தலைவருமாய,—அநந்தம் நிகா அயிலான—அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்தில ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐயலர் இனல நந்த நினை நிலம தேர்ந்ததற்கு - ஐந்துபுஷ்பபாணங்களாலாகிய துன்பங்கெடும்படி உன்னை இந்நாட்டினகணே தேடியதற்கு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம் சொலற்கு இடனு நெஞ்சு அழிகின்றது - அந்நாளிலே அயலவர்கள் பழிமொழியாக அளவில்லாத வார்த்தைகளைப் பேசுதலுக்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது எ-று [அலரறிவுறுத்தல]

தேயத்தியங்கியலகிறலங்களிற்சென்றடிக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்
தேயத்தியங்கினநித்திலந்தானெறிசெந்திலடை
தேயத்தியங்கிதரித்தானறனையறநெறிசிக்கினே

(இ - ள்) தேயத்து இயங்கி அலகில் தலங்களில் சென்று அடிகள் தேயத் தியங்கி அலையல - தேசங்கள்தோறுஞ் சஞ்சரித்து அளவில்லாத க்ஷேத்திரங்களிலே போய்க் கால்கள் தேயும்படி தியங்கி அலையாதே,—கதி சோதல் திடம - மோக்ஷத்தை அடைதல் நிச்சயம:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம நித்திலம் எறி செந்தில் அடைந்து - ஆரவாரித்துச் சமுத்திரமானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையி

லெறியப்பெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய அந்தி அங்கி தரித்தான் தனயன் தெரிசிக்கின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலுமபையும அக்கினியையும தரித்த பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் எ-று முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷத்தையடைதல் நிசசயமெனக் கூட்டுக. மூன்றாமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம் அசைநிலை ()

சிக்கத்தனங்கடிறக்கின்றகன்னியாசிந்தைகணே
சிக்கத்தனங்களளித்தழிந்தேறகெழிற்செந்திற்றி
சிக்கத்தனங்கழலேயேத்தநல்கினன்சீர்நிறைகா
சிக்கத்தனங்களகிலேசன்றந்திறற்கந்தனே

(இ - ள) சிக்கத் தனங்களை திறக்கின்ற கன்னியா சிந்தைகள நேசிக்க - கண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி முலைகளைத் திறவாநின்ற பெணகளுடைய மனம் விருமபுமபொருட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேறகு-திரவியங்களை அவாகளுக்குக் கொடுத்துக் கெடடவனுகிய எனககு—எழிற செந்தில் தரிசிக்க - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதறகும்,—தன் அம கழலை ஏத்த - தமமுடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கினன் - அருளசெயதார— சீர் நிறை காசிக கத்தன் நஙகள அகிலேசன தந்த திறறகந்தன - சிறப்புப்பொருநதிய காசியில வீறறிருக்கும் கருத்தாவாகிய எஙகள விசுவநாதசுவாமி பெறற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவா எ-று. கந்தசுவாமியானவா எனககுத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதறகும தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதறகும அருளசெயதாரெனக் கூட்டுக. (உரு)

கந்தரங்கானந்தனிறசென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கந்தரங்கானந்தகணணிலென்கன்னியர்கட்டளக

கந்தரங்கானந்தனின்றாடெழிற்செந்திற்கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங்கானந்தநல்கச்சனனங்கடந்திலரே

(இ - ள்.) கந்தரம் கானந்தனில் சென்று அடங்கில
என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப் புலனொடுங்கி இருந்த
தனால் பயன் யாது?—காசிக்கு அநேகந்தரம் கால் நந்த நண
ணில் என் - காசிக்கு அநேகமுறை கால்கள் வருந்தும்படி
போனதினால் பயன் யாது?—கன்னியர் கந்தரம் கட்டு அள
கம் கான் நந்த நின்று ஆடு எழிற்செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி -
பெண்கள் மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய கட்டப்பட்ட
அளகத்திலே வாசம் மிக நின்று நடிக்கின்ற அழகையுடைய
திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி,—கந்தர் அங்கு ஆனந்
தம் நல்க - முருகக்கடவுள் அவ்விடத்திற் சிவானந்தத்தை
அருள—சனனம் கடந்திலர் - அதனாலே தங்கள் பிறவியை
நீங்காதவர்கள். எ-று. சிவானந்தம்போற் காமயோகங்கள்
பயன்படாவென்பது கருத்து (உசு)

கடந்திறுகத்தத்தளாடையாயென்னைக்காக்கனிற்கே
கடனந்திநாணிறத்தாயென நாரணனகண்டிறைஞ்செங்
கடந்திநாதனற்றனயனற்செந்திலிற்காரிகையே
கடனந்தியைக்கங்காதலாதேரிற்கலிக்கின்றதே

(இ - ள்) கடம் நந்து இல நாகத்து அதள் ஆடையாய -
மதங்கெடுதலில்லாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தை
யுடையவரே—என்னைக் காக்கல் நிற்கே கடன் - அடியேனை
இரட்சித்தல் உமக்கே கடனும்—அந்தி நாண் நிறத்தாய
என - செக்காமேகம் நாண்த்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே
என்று—நாரணன் கண்டு இறைஞ்சு எங்கள் தம் நந்தி நாதன்
தனயன் - விஷ்ணுமூர்த்தி தரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களு
டைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனு

டைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில காரி கையே-நன்மையாகிய திருசசெநதூரிலிருககுமபெணணே,-- கடல் நந்தின் நாயகம காதலர் தேரில கலிககின்றது - சமுத் திரததிலே தோனறிய சஙகுகளுடைய நாயகமாகிய வலம புரி உன்னுடைய தலைவரினது தேரிலே சததிககினறது.எ-று [பாஙகி வலமபுரிகேட்டுத தலைவனது வரவறிவுறுததல](௨எ)

கணககாகநாயகடின்காயநிலையெனககண்ணியென்ன
கணக்காகநானலைநதெயததேனெழிறசெநதிறகநதநெறறிக
கணககாகநாாதந்தநினறனையேயினிககாதலினுற
கணககாகனுநிகாததேயழியஙகததின்காதலறறே

(இ - ள.) கணக காகம நாயகள தின் காயம நிலையெனக கணணி - கூட்டமாகிய காகஙகளும நாயகளும் உணகின்ற சரீரததை நிததியமெனறு நினைதது,—எனன கணககு ஆக நான அலைநது எயததேன - என்னதாறபரியததின்பொருட்டு யான் அலைநது இளைததேன?—எழிறசெநதில கநத - அழகை யுடைய திருசசெநதூரில வீறறிருககுங கந்தசுவாமீ,—நெறறி ககண அககு ஆகனா தநத நினறனையே - நெறறிககணணை யும் எலுமபு மணியைத் தரிதத திருமேனியையுமுடைய பரம சிவன் பெறற உம்மையே—இனிக காதலினுல் கணக கா - இனி விருபபததினுலே தியானிககும்பொருட்டு (இடையூறு வராமற)காததருளும—கனு நிகாதது அழி அஙகததின காதல் அற்று—சொபபனததைபபோன்று அழிகின்ற சரீரத்தில வைதத விருப்பம நீஙகி. எ-று. கணண எனறது கண என இடைககுறைந்து நினறது. சரீரததில வைதத விருப்பம் நீஙகி உமமையே தியானிககுமபொருட்டுக காத்தருளுமெனக கூட்டுக (௨அ)

காதலையானின்றனககாக்கினனினிக்காயந்தந்தே,
காதலையானின்றனககாரணனடிககஞ்சங்கணிங

காதலையானின்றகங்கரைந்தேத்தான்கணணியராக
காதலையானினறசஙகரனசெயசெநதிறகாஙகெயனே

(இ - ள்.) காதலை யான் நின்றனக்கு ஆககினன் - விரு
ப்பத்தை நான உமமேல வைததேன;—இனிக் காயம தந்து
காதல - இனிச சரீரததைப் படைததுக கொலலாதொழி
யும.—ஐயான் - குககுமரூபியும—இன தனம் காரணன -
இனிமையாகிய அருட்செலவததுககுக காரணரும—அடிக
களுசங்கள நீஙகாது அலையான் நினறு அகம கரைநது ஏநது
அரன - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலாகளை நீஙகாமல
திருபபாறகடலிலே நிததிரைசெயயும விஷ்ணுமூாத்தி முன்
னின்று மனம் உருகித துதிககபபெறற சஙகாரகாததாவும்—
கணணி அராக காது அலையாநினற சஙகரன செய - மாலை
யாகச சாப்பம காதுகளிலே அசைகினற சுகஞ்செயபவருமா
கிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—செநதில காஙகெயனே -
திருசசெநதூரிலிருககினற கஙகாபுததிரரே எ-று சனனம
ரண துககஙகளை நீககி நிததிய பேரின்பமயமாகிய மோக்ஷத
தைத தந்தருளும என்பது கருதது (உகூ)

காயங்கலையநலியநதகனணைகாலஞ்செயய
காயஙகலையதளானிலநீரழலகாறறெழிலா
காயஙகலையனலரிசிததாயினன்காதலழ
காயஙகலையதிருஞ்செநதிலாயெனககனறனெஞ்சே

(இ - ள்) காயம கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம -
சரீரம் நீஙகுமபடி வருததுகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—
செய்ய காயம கலை அதளான - (சாககியநாயனாரெறிந்த) செங
கலலாலாகிய சிவநத தழுமபையும கலைமானினது தோலையு
முடையவராகியும்—நிலம நீா அழல காறறு எழில ஆகாயம
கலையன அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புவும தேயு
வும் வாயுவும அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும சூரியனும

[illegible]ளாவும் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—கிளை அழகு ஆய - குமாரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி,—அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய என்க - அவ்விடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு,—கன்றல நெஞ்சே - வருந்தாதொழி என்மனமே எ-று எனமனமே இயமன் வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று சொல்லு எனக் கூட்டுக. சரீராந்தியத்திலே மனமானது எப்பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும் என்பது சாத்திரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னார் எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ அதுவே சரீராந்தியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்தாலொழியச் சரீராந்தியத்திலே செய்தல் கூடாது எனவும், அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து கொள்க (௱0)

திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.